

4. Закон України «Про охорону культурної спадщини» від 03.08.2017 // Відомості Верховної Ради. – 2017

5. Бородовський С. Деякі особливості сучасного правового регулювання укладання, зміни і розірвання цивільно-правового договору / С. Бородовський // Юридична Україна. – 2005. С. 22-26

6. Брагінський М.І. Договірне право. Книга друга: Договори передачі майна. / М.І. Брагінський, В.В. Вітрянський. - М.: «Статут», 2002. С. 10

7. Юридична енциклопедія: В 6 т. / Редкол.: Ю.С. Шемшученко (голова редкол.) та ін – К.: Укр. енцикл.» , Т.2: Д-Й.-1999. С. 236

8. Яворська О. Договірні зобов'язання про передання майна у власність: цивільно-правові аспекти / О. Яворська. – Т. : Підручники і посібники, 2009

Пелипань Тетяна

студент

Грабовецький Олександр

старший викладач

ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»

м. Ніжин

Процес реформи місцевого самоврядування в Україні

Питання децентралізації завжди були актуальними в науці та практиці державотворення нашої держави ще з моменту проголошення незалежності України.

З цього часу постало і питання про зміну адміністративно-територіального устрою держави для більш ефективного керування нею.

Проблема децентралізації на сьогодні є досить актуальною та широко обговорюється в наукових колах, експертами та громадськістю. Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор, виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття

Вивченню теоретичних і практичних питань децентралізації влади, розвитку місцевого самоврядування приділяють увагу В. Авер'янов, В. Бакуменко, О. Бориславська, М. Братковський, І. Грицяк, В. Гройсман, Б. Данилишин, А. Лелеченко, В. Мамонова, О. Скрипнюк, І. Цурканова та ін. Проте, не зважаючи на низку

наукових розвідок, дане питання залишається досить актуальним та потребує досліджень.

Одним із визначальних пріоритетів здійснення адміністративної реформи, становлення України як демократичної держави є розвиток місцевого самоврядування як ефективної та максимально наближеної до людей місцевої влади. Без реформування місцевого самоврядування, здійснення процесів децентралізації неможливо подолати негативні процеси в соціально-економічному та культурному розвитку територіальних громад і регіонів, забезпечити суттєве підвищення рівня та якості життя більшої частини громадян України.

Лише зміна парадигми управління державою, послідовне проведення реформування місцевого самоврядування, територіальної організації влади в Україні, удосконалення наявної системи управління на місцях, розширення повноважень органів місцевого самоврядування сприятиме побудові місцевої влади на засадах демократії.

Існування будь-якої демократичної, правової держави і громадянського суспільства, як і процеси європейської інтеграції, передбачають створення ефективної децентралізованої системи публічної влади, яка ґрунтувалася б на верховенстві права, народовладді, визнанні людини найвищою соціальною цінністю.

Очікуваними результатами реформування місцевого самоврядування й децентралізації влади в Україні є: посилення правової, організаційної та матеріальної спроможності територіальних громад, органів місцевого самоврядування, провадження їх діяльності з дотриманням принципів та положень Європейської хартії місцевого самоврядування; доступність публічних послуг, підвищення їх якості; упровадження механізму здійснення місцевими держадміністраціями та населенням контролю за наданням органами місцевого самоврядування, територіальними органами центральних органів виконавчої влади публічних послуг; запровадження стандартів (нормативів) якості публічних послуг, що надаються населенню органами місцевого самоврядування базового та регіонального рівня, критеріїв оцінювання якості; створення сприятливих правових умов для максимально широкого залучення населення до прийняття управлінських рішень, а також розвитку форм прямого народовладдя; формування ефективної

територіальної системи органів місцевого самоврядування та місцевих органів виконавчої влади для забезпечення сталого соціально-економічного розвитку відповідних адміністративно-територіальних одиниць; утворення об'єднаних територіальних громад, спроможних самостійно або через органи місцевого самоврядування вирішувати питання місцевого значення; соціально-економічний розвиток територіальних громад і регіонів; стимулювання економічного розвитку територій у результаті удосконалення механізмів впливу органів місцевого самоврядування на визначення пріоритетів місцевого економічного розвитку; визначення чітких меж кожної адміністративно-територіальної одиниці, забезпечення повсюдності юрисдикції органів місцевого самоврядування на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці та недопущення наявності в межах території громади інших адміністративно-територіальних одиниць такого ж рівня; утворення тож виходячи з даних прикладів уже можна побачити ефективність даної реформи і якщо ці очікування справдяться то в Україні буде реально міцна система місцевого самоврядування.

Теорія та практика державного управління і місцевого самоврядування виконавчих органів обласних та районних рад; зміна статусу місцевих держадміністрацій з органів загальної компетенції на контрольно-наглядові органи в системі виконавчої влади з функцією координації діяльності територіальних органів центральних органів виконавчої влади на відповідній території; забезпечення розподілу повноважень між органами місцевого самоврядування базового та регіонального рівня, місцевими держадміністраціями й територіальними органами центральних органів виконавчої влади всі ці чинники ефективно впливають на подальший розвиток місцевого самоврядування і дозволить територіальним громадам вийти на новий рівень розвитку.

Станом на 2014 рік в Україні налічувалось 11,5 тисячі суб'єктів місцевого самоврядування — сільських, селищних і міських рад. З них понад 10 тисяч — це сільради. У більш як 6 тисячах громад чисельність жителів становить менш як 3 тис. осіб, з них у 4809 громадах — менш як 1 тис. осіб, а у 1129 громадах — менш як 500 осіб, у більшості з них не утворено виконавчі органи відповідних сільських рад, відсутні бюджетні установи, комунальні підприємства

тощо. Органи місцевого самоврядування таких громад практично не можуть здійснювати надані їм законом повноваження.

Реформа місцевого самоврядування не минула й наш регіон на сьогодні відповідно до чинного законодавства на території Чернігівської області процес об'єднання пройшли 19 місцевих рад (57 населених пунктів), утворивши 5 об'єднаних громад — Макіївську (Носівський район), Вертіївську (Ніжинський район), Парафіївську (Ічнянський район), Кіптівську та Деснянську (Козелецький район). Там уже проведено вибори голів об'єднаних громад.

Крімвищезгаданих за розпорядженнями голови Чернігівської ОДА станом на 2017 рік утворено ще 8 територіальних громад

- Остерська міська територіальна громада з центром у місті Остер;
- Батуринська міська територіальна громада з центром у місті Батурин;
- Гончарівська селищна територіальна громада з центром у селищі Гончарівське;
- Лосинівська селищна територіальна громада з центром у селищі Лосинівка;
- Мринська сільської територіальна громада з центром у селі Мрин;
- Михайло-Коцюбинська селищно територіальна громада з центром у селищі Михайло-Коцюбинське;
- Комарівська сільська територіальна громада з центром у селі Комарівка;
- Коропська селищна територіальна громада з центром у селищі Короп

Також, відповідно до Бюджетного кодексу України та Закону України «Про Державний бюджет на 2016 рік», Макіївська, Вертіївська, Парафіївська, Кіптівська, Деснянська ОТГ перейшли на прямі міжбюджетні відносини з державною скарбницею. Чернігівщина продовжує переймати європейський досвід місцевого самоврядування. Аби поділитися досвідом децентралізації, до обласного центру прибула польська делегація – бурмістри, війти та виконавчі секретарі Люблінського та Підкарпатського воєводств.

Децентралізація на Чернігівщині триває. Вже створено 19 об'єднаних територіальних громад. За рейтингом Мінрегіону, Чернігівщина посідає третє місце у «турнірній таблиці».

Вже діючий Михайло-Коцюбинській об'єднаній територіальній громаді лише дев'ять місяців. Отриману державну субвенцію на розвиток інфраструктури майже 100%-во спрямували на заклади освіти. А також у цьому році відремонтували дороги.

Наразі 14 новостворених ОТГ чекають на перші вибори, що за планом відбулися 29 жовтня. Одна із них – Бобровицька об'єднана територіальна громада. Доволі велика – близько 26 тисяч населення. Досвід самоврядування у Польщі вивчали ще до процесів децентралізації.

Ріпкинська громада ще не утворена, проте вже пройшли громадські слухання. Жителі Ріпок виступили за об'єднання. Відповідне положення згодом прийматиметься на сесії селищної ради. А потім — запрошуватимуть інші громади до об'єднання, за перспективним планом це 18 сільських та селищних рад.

У 2018 році на Чернігівщині буде вже 37 громад.

Таким чином, слід зазначити, що децентралізація – це запорука ефективного територіального розвитку, шлях до демократизації, дійсного народовладдя. Очевидність необхідності реформування і системи місцевого самоврядування, і всієї територіальної організації влади в Україні зумовила появу достатньо великої кількості відповідних проектів. На етапі безпосередньої реалізації Концепції реформи місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні маємо новостворену законодавчу базу для здійснення прав територіальних громад на місцях, яка відповідає вектору європейського розвитку місцевого самоврядування.

Список опрацьованих джерел

1. Про співробітництво територіальних громад: Закон України від 17.06.2014 р. № 1508-VII // Голос України. – 2014. – 23 липня.

2. 8. Про засади державної регіональної політики: Закон України від 05.02.2015 р. № 156-VIII // Офіційний вісник України. – № 18. – Стор. 9. – Ст. 470.

3. Про добровільне об'єднання територіальних громад: Закон України від 05.02.2015 р. № 157-VIII // Офіційний вісник України. – № 18. – Стор. 21. – Ст. 471.

4. Практичний коментар Закону України «Про співробітництво територіальних громад» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minregion.gov.ua>.

5. Про добровільне об'єднання територіальних громад: Закон України від 05.02.2015 р. № 157-VIII // Офіційний вісник України. – № 18. – Стор. 21. – Ст. 471.

6. Борденюк В. І. Місцеве самоврядування та державне управління: конституційно-правові основи співвідношення та взаємодії: [монографія] / В. І. Борденюк. – К. : Парлам вид-во, 2007. – 576 с.

7. Неліна Н. В. Місцеве самоврядування як сфера реалізації конституційної правосуб'єктності українського народу /

8. Н. В. Неліна // Науково-теоретичний часопис / Київський ун-т права НАН України. – 2013. – № 1. – С. 104-107

Пелипань Тетяна

студент

Хомич Вікторія

к.філол.н., доцент

ВП НУБІП України «Ніжинський агротехнічний інститут»

м. Ніжин

ДОТРИМУВАННЯ ОБЛІКОВЦЕМ ЕТИЧНИХ НОРМ У ДІЛОВОМУ СПІЛКУВАННІ

Сучасність ставить перед обліковцем вимоги: суспільна довіра; толерантність; вічливість та багато інших якостей у професійній діяльності. Тож дотримування головним бухгалтером норм професійної етики є необхідністю.

Зростання значення дотримання етичних норм в процесі здійснення професійної діяльності забезпечує широке використання терміну “професійна етика бухгалтера” в практиці бухгалтерського обліку. Проте проблемі визначення сутності даного поняття та основних складових приділено недостатньо уваги, у результаті чого виникають дискусії в науковій і практичній сфері стосовно визначення місця й ролі морально-етичних критеріїв у професійному обліковому середовищі.

Питанням ролі та значення етики бухгалтерів у діловому спілкуванні, необхідності її дотримання присвячені праці таких авторів, Т.К. Чмут, Климова К.Я, Л.В. Нападовська[6], Кравець Л.В., Н.М. Цветкова[9], Селігей П.О. та ін.